

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Π. Χ. ΔΟΥΔΗΓΕΡΗΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ

'Απὸ τῆς 1 'Ιανουαρίου ἕως 1 'Ιουλίου

'Ἐσωτερικοῦ 50. 0.—'Ἐξωτερικοῦ 70. 00. 0.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γενική Συνέλευσις «'Αναπλάσεως». — Εὐαγγελικὸν Κήρυγμα Παναρέτου Χ. Δουλγέρη' Προσοχὴ εἰς τὰ διάφορα εἶδη τῶν προσκλητηρίων. — Παύλου Ζανέ, Τὰ τελικὰ αἴτια (κατὰ μετάφρασιν Νικ. Ι. Γαλανοῦ). — Νοελληνικὴ Μετάφρασις τῶν Ἀπάντων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὑπὸ Μιχ. καὶ Νικ. Ι. Γαλανοῦ. — Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. — Κήρυγμα ε' Ἀναπλάσεως». — Ἐκπαιδευτήρια Κ. Α. Διαλεχμᾶ.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ "ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ.,

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἑκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῆς α' Ἀναπλάσεως, καθ' ἣν πρὸς τοὺς ἄλλοις ὑπεβλήθη λογοδοσία διὰ τὰς μέχρι τοῦδε δαπάνας τοῦ Ἱερογραφικοῦ Τμήματος. Ἐν τῇ Συνελεύσει ταύτῃ ἀνέγνωσαν ἡ Γενικὴ Γραμματεία τοῦ Συλλόγου τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν·

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Σὰς εἰχομεν ὑποσχέσθῃ εἰς παρελθούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἡμεῖς τῇ πλήρει ἀποπερατώσει τῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν, ἐμέλλομεν νὰ σᾶς καλέσωμεν, ἵνα ἀκούσῃτε τὴν λογοδοσίαν περὶ τῶν γενομένων ὑπὲρ αὐτῆς δαπανῶν.

Τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην εὐχαρίστως ἐκπληροῦμεν σήμερον. Καὶ τὴν μὲν λογοδοσίαν θέλει καθυποβάλλει ἡμῖν ὁ κ. ταμίης τοῦ Συλλόγου, ἡ δὲ Γενικὴ αὐτοῦ Γραμματεία σᾶς γνωστοποιεῖ μόνον μετ' ἀγαλλιάσεως, ὅτι ἤρξατο ἤδη ἡ κυκλοφορία τοῦ εἰρημένου ἔργου, φέροντος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας συστατικὴν ἐγκύκλιον, ἣτι δ' εἰδικὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος ὅσον ἀφορᾷ τὰς προσευχάς. Χαίροντες ἐπίσης σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ἡ γενομένη ἤδη εἰς τὸ ἔργον ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἀνταξία τῆς μεγάλης αὐτοῦ σπουδαιότητος καὶ τῶν προσδοκωμένων ἀπ'

αὐτοῦ πνευματικῶν ὠφελειῶν. Ἄνδρες διαπρεπεῖς καὶ ἐκ τοῦ κλήρου καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, ἡγουμένου τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Προκοπίου, ἔσπευσαν νὰ συγχαρῶσι τὸν Σύλλογον διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο, καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ὀργάνων τοῦ ἡμερησίου ἀθηναϊκοῦ τύπου ἔκριναν ἤδη αὐτὸ εὐνοϊκώτατα καὶ τὸ ἐσύστησαν θερμῶς, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ τὰ ἄλλα θέλουσι τὸ πράξει λίαν προσεχῶς. Καὶ ἐξ ἐκείνων δ' ἔτι, οἵτινες πρὸ μηνῶν σφοδρὰν ἤγειραν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἐπὶ λέξει δημώδους μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἡκούσθησαν ἐπευφημῆσαι ὑπὲρ τοῦ γλωσσικοῦ ιδιώματος καὶ τοῦ ἐρμηνευτικοῦ παραφραστικοῦ τρόπου τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου, οὐδ' εἰχομεν ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ τούτου, πεποιθότες ἅψ' ἐνὸς εἰς τὸ ἐξόχως φωτιστικόν καὶ ἄσφον τῆς ἡμετέρας ἐργασίας, καὶ ἅψ' ἐτέρου εἰς τὴν εὐσίθειαν καὶ τὴν φιλογένειαν τῶν ἐν τοῖς διαφόροις κύκλοις εὐσυνειδήτων ἡγετῶν τῆς δημοσίας γνώμης, πρὸς οὓς οὐδὲν θὰ ἔλεγε ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἐπιδοκιμαστικὴν αὐτῶν ψήφον.

Οὕτως ὁ ἡμέτερος Σύλλογος λαμπρῶς ἐπιστάφει τὴν δωδεκαετὴ αὐτοῦ ἐργασίαν, προσφέρων εἰς τὸ ὁμογενὲς κοινὸν τὸν πρῶτον τόμον ἔργου προσωρισμένου νὰ συντελέσῃ, εἴ περ τι καὶ ἄλλο, εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας ἐκείνης, ἥτις ἐλευθερώνει καὶ διανοίγει ἐνώπιον ἡμῶν τὴν ὁδὸν τοῦ φωτός καὶ τῆς ζωῆς. Τὰ λόγια, τὰ νῦν συγκεκλεισμένα εἰς τὰς δέκα χιλιάδας ἀντιτύπων τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν, κυκλοφοροῦντα μεθαύριον καθ' ἅπαν τὸ ἑλληνικόν, θὰ μεταποιηθῶσιν εἰς στοιχεῖα ζωοποιᾶ τοῦ ἡθικοῦ, πνευματικοῦ, οἰκογενειακοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ, ἐντεῦθεν δὲ θαυμαδαῖοι καὶ παρήγοροι θὰ προσέλθωσι μεταβολαὶ ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ γνωρίζει νὰ φέρῃ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς Αὐτόν μὲ καρδίαν τεταπεινωμένην καὶ συντατρυμμένην, καὶ ἱκανωθέντας εἰς τὸ νὰ προσκυνῶσιν Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.

Τῆς σωτηρίου ταύτης μεταβολῆς ἀπαρχαὶ κἀλλίσται ὀφείλομεν νὰ διαμορφωθῶμεν ἡμεῖς πρῶτοι, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι. Ἡ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἡμῶν ἐκδοσις τοῦ Ἀγίου κατὰ

Ματθαῖον Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν ἃς γίνῃ εἰς ἡμᾶς πάντας ἄρτος ἐπιούσιος καὶ τρυφή γλυκυτάτη. Στρατεύμενοι ὑπὲρ τοῦ Κυρίου καὶ ἀναλαβόντες νὰ καθοδηγήσωμεν καὶ ἄλλους πρὸς Αὐτόν, ὁφείλομεν νὰ συγκροτηθῶμεν εἰς δύναμιν νικῶσαν, τὴν δὲ νίκην θέλει μᾶς δώσει ἡ ἀνωτέρα ἐπίγνωσις τῆς ἀληθείας καὶ ὁ κατὰ τὰς ὑπαγερούσεις ταύτης καταρτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τοῦ βίου ἡμῶν. Ἐστὼ διὰ τοῦτο εἰς ἡμᾶς ἡ ἀνάγνωσις τῆς Καινῆς Διαθήκης μετὰ τῆς συντόμου αὐτῆς ἐρμηνείας καὶ τῶν παρακλουουσῶν εἰς ἕκαστον αὐτῆς κεφάλαιον προσευχῶν, ἔστω, λέγομεν, εἰς ἡμᾶς ὁ προσφιλέστατος σύντροφος τῆς σχολῆς μας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ, πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ προσευχὴν ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακὴν. Οὕτω μελετῶντες καὶ προσευχόμενοι, καὶ φοιτῶντες εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς συνάξεις, καὶ ἐξομολογούμενοι, καὶ κοινωνοῦντες, καὶ φιλοδοξοῦντες ὅπως διὰ τῆς θείας χάριτος λέγωμεν καὶ κάμνωμεν τὰ πάντα ἐν ἀγάπῃ εἰς δόξαν Θεοῦ, θύλομεν δυνήθῃ καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ δώσωμεν ὁλοκληρῶς εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ παρὼν βίος φάνηκε τι εἶναι καὶ σκιά καὶ ἀπάτη καὶ καπνὸς καὶ παμφόβος, ἡ δὲ νὰ εἴπω καλῆτερον, ἄχθος τι καὶ μόχθος καὶ στεναγμὸς καὶ δόνησις καὶ κάματος καὶ ἀηδία καὶ ζόφος καὶ κόλασις, πάλῃ τις ἄχαρις καὶ ἀένναος, καταδραπάνωσα καὶ βασανίζουσα τὴν σάρκα καὶ τὴν ψυχὴν μας, ἔτι δὲ θέλομεν δυνήθῃ καὶ ἄλλους νὰ ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰ θεσμὰ τῶν παθῶν καὶ νὰ τοὺς βοηθήσωμεν νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ὑπεράστην ἐλευθερίαν, ἥτοι τὴν ἐφ' ἑαυτῶν, ἣν μόνον χορηγεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου κατὰ τὸν Παῦλον λέγοντα αὐὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία».

Καὶ ἤδη, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ὑποβάλλει ὑμῖν τὴν ἐξῆς πρότασιν· καθήκον ἱερωτάτης εὐγνωμοσύνης ἐπιβάλλει ὅπως ἀνακηρυχθῶσιν ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ ἱεράρχαι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκείνοι τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας οἱ διὰ τῆς εὐμενοῦς αὐτῶν κρίσεως ἡ διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν καὶ τῆς συστάσεως συντελέσαντες εἰς τὸ νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸ χριστοπώνυμον ὁμογενὲς πλήρωμα ἡ ἡμετέρα ἐκδόσις τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν. Τοὺς ἱεράρχας τούτους καὶ τοὺς ἀξιωματικούς θέλει γνωρίσει ὑμῖν εἰσάγων τὴν πρότασιν πρὸς ἐπιψήφισιν ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος. Εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν ἀνήκει μόνον νὰ σῶς δηλώσῃ, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακηρύξεως τῶν εἰρημένων προσώπων εἰς ἐπίτιμα μέλη κέκτηται καὶ τὸ Συμβούλιον· ἀλλὰ διὰ τὴν διαδηλωθῇ ἐμφαντικώτερον ἡ μεγάλη εὐγνωμοσύνη ἀπάντων ἡμῶν, ἐκρίναμεν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ὑμεῖς, ὡς Γενικὴ Συνέλευσις, προβῇτε εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ταύτην, ἣν πεποιθόμεν ὅτι θέλετε διενεργῆσαι ὁμοθυμαδὸν καὶ ὁμοφύως.

Μετὰ ἀφάτου ὡς οὕτως χαρὰς γνωστοποιούμεν ὑμῖν δωρεὰν ἐκ χιλίων ἀρχαίων, ἣν ὁ κ. Κ. Διαλησμῶς προσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως καταστήματος τοῦ Συλλόγου. Τὸ Συμβούλιον, δεκτόντα τῆς προσφορᾶς ταύτης, θέλει ἀπευθίνει ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ὅπως συντρέξωσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ πρωτίστως τὸ προεδρεῖον κρίνει ὅτι ἡ ἐκκλησίαις δέον ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὰ μέλη το

Συλλόγου, ἵνα αὐτὰ πρώτα δώσωσι τὸ παράδειγμα, ἐνέμενον οὕτω νὰ διεγείρῃ εὐκολώτερον τὴν προθυμίαν καὶ τῶν ἄλλων. Δὲν ἐρχόμεθα νὰ ζητήσωμεν τάλαντα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀβολούς, ἥτοι τὸ κατὰ δύναμιν ἐκάστου, μὴ ἀμφιβάλοντες ὅτι πρὸς τοιοῦτο ἔργον καὶ ὑπὲρ δύναμιν θὰ εἰσφέρωσιν οἱ ἐκτιμῶντες τί θὰ πορίσῃ εἰς τὸν Σύλλογον ἡ κτήσις ἰδίου καταστήματος εἰς θέσιν τῆς πρωτεύουσας κεντρικῆς. Κατὰστήμα τοιοῦτο, θέτον τὸν Σύλλογον εἰς εὐκολώτεραν συνάφειαν πρὸς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ πρὸς τοὺς καθ' ἐλάχιστον ἀφικνουμένους ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ὁμογενεῖς, θέλει συμβάλει τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ δημοτικώτερον τὸν Σύλλογον καὶ νὰ φέρῃ τὴν φωνὴν του εἰς ὅσα πλείονα ἰσχυροτέραν καὶ μᾶλλον ἐπιβάλλουσιν. Ἐὰν τὸ παράδειγμα δοθῇ ἐντεῦθεν ἄξιον τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐλπίδων, οὐδαμῶς ἀμφιβόλη, ὅτι οἱ ἀλλαχοῦ ὁμογενεῖς θὰ εἰσφέρωσι καὶ αὐτοὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας, διότι εὐτυχῶς ἤδη κατενοήθη, ὅτι ὑφίστη φιλανθρωπία εἶναι ἡ διενεργουμένη ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς θερμότητος ἐνὸς λαοῦ, καὶ ὅτι ἄνευ ἐργασίας μορφωτικῆς πνευμάτων καὶ χαρακτῆρων πᾶσαι αἱ δαπάναι καὶ αἱ θυσίαι ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν εἶναι ὄχι μόνον ἄσκοποι, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιοι, ὁλίγοι δὲ ὑπάρχουσι σήμερον οἱ μὴ κατανοοῦντες, ὅτι Καταστήματα τοιαῦτα εἶναι χρησιμώτερα θεωρητικῶν καὶ πυροβολαρχιῶν καὶ φρουρῶν, τὰ ὅποια εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσιν, ὅταν ἀλλεῖψωσιν οἱ ἄνδρες οἱ δίδοντες τὴν ἀξίαν εἰς τὰς ἀψύχους δυνάμεις.

Ἐν τέλει, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, μίαν παράκλησιν θέλει σᾶς ἀπευθίνει τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μετὰ τοῦ προεδρεῖου αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱερογραφικοῦ τμήματος, τὴν ἐξῆς· ἔχετε πάντες εἰς τὸν νοῦν ὑμῶν καὶ τὴν καρδίαν τὸ ὄνομα ἐκείνου, οὗ ἡ χορηγία ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Σύλλογον τὴν ἐκδοσὶν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου μετὰ συντόμου ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν, εἰς ἣν θὰ ἐπακολουθήσωσι μετ' οὐ πολὺ καὶ αἱ ὅμοιαι ἐκδόσεις τῶν ἄλλων Εὐαγγελίων καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν δέσθε ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τοῦ Συλλόγου ἡμῶν εὐεργέτου, τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κ. Μελετίου Βαγιανέλλη.

Μετὰ βαθυτάτης εὐλαθείας

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Μιχ. Γ. Γαλανός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΩΝ

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώσταί.

Ζῶντες ἐν τῇ κόσμῳ ὀφείλομεν πλείστον νὰ προσέχωμεν, διότι διαβάζομεν ἐν μέσφ πολλῶν παγίδων, πολυρρκούμενοι ὑπὸ ποικιλίας γυνῶν καὶ πλανῶν καὶ παραδειγματιζόμενοι

ἐν πολλοῖς ὑπὸ φαύλων παραδειγμάτων. Ἐν ὅσῳ δὴποτε ἡθικῶς τετρουματισμένη κοινωνία καὶ ἂν ζῇ τις, βεβαίως εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ εὐρίσκῃ ἀγαθὰ στοιχεῖα καὶ ἐνέρετα παραδείγματα· ἀλλὰ ταῦτα εἶναι πάντοτε κεκαλυμμένα καὶ διὰ τὴν μειονότητα ἀφ' ἐνός, καὶ διὰ τὸ ἀφελές καὶ ἀβαστον τῆς ἀρετῆς ἀφ' ἐτέρου, διότι μόνον οἱ κακοί, ἔτε κατεχόμενοι ὑπὸ τοῦ δυναστικοῦ καὶ δουλικῶν πνεύματος, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζει τὴν ἀμαρτίαν, περιτρέχουσι πρὸς διάδοσιν τῶν κακῶν προϊόντων τῆς ψυχῆς των καὶ τοῦ φαύλου ἐν τῷ βίῳ των παραδείγματος, τοῦ ὅπερ συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς πωλητὰς ψευδῶν καὶ εὐτελεστάτων ἀντικειμένων, οἵτινες διὰ τῶν ἐκκωφωτικῶν φωνῶν των ζητοῦσιν ἀπατηλῶς νὰ εὐρωσιν ἀγοραστὰς τῶν ἀχρήστων καὶ πολλὰκις ἐπιβλαβῶν πραγμάτων των.

Ἐκαστος ἄνθρωπος φύσει ζητεῖ νὰ ἀπαιρίσῃ ὁμοίους αὐτῷ, ζητεῖ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἄλλους πᾶν τὸ ὅποιον ἔχει ἐν τῇ ψυχῇ του καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ του, πλυνῶνται δὲ οἱ κτερὰν πλάνην οἱ πιστεύοντες, ὅτι δύναται τις νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἄλλους, ὅ,τι αὐτὸς διὰ τὸν ἑαυτὸν του δὲν ἔχει ἢ ὅτι δύναται νὰ ἀποκρύψῃ, ὅ,τι ἐν τῇ ψυχῇ του καλὸν ἢ κακὸν ἔχει. Κατὰ φυσικὴν λοιπὸν συνέπειαν ἕκαστος θέλει καὶ προσκαλεῖ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν ἀκολουθῶσιν εἴτε θετικῶς διὰ ποροτρύνσεων, εἴτε ἀρνητικῶς διὰ τοῦ παραδείγματος του.

Τὰ εἶδη τῶν προσκλητηρίων εἶναι τόσον πολλὰ καὶ ποικίλα, ὅσον εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα τὰ καλὰ ἢ κακὰ αἰσθητά καὶ αἱ ψυχικαὶ διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἐν δ' εἶναι τὸ ἀπολύτως ἀγαθὸν προσκλητήριον, τὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις, ὡς προσκαλεῖ τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ λέγων τὸ ἀκόλουθον μοι, «Δεῦτε ὀπίσω μου», οὕτω προσκαλεῖ πάντας τοὺς ἀνθρώπους λέγων· ἔλθετε μαζί μου, «Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ γὰρ ἀναπαύσθε ὑμεῖς»· (1)

Εἰς τὸ προσκλητήριον τοῦ Θεοῦ πρέπει πάντες ἀποφασίστως νὰ ὑπακούωμεν ἐκτελοῦντες τὰ σωτήρια ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν διδάγματα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὰ δὲ προσκλητήρια τῶν ἀνθρώπων νὰ τὰ θέτωμεν ὑπὸ κάθαρσιν καὶ αὐστηράν βάσανον, καὶ ἐὰν τὰ εὐρίσκωμεν σύμφωνα τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου, σύμφωνα τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας, νὰ τὰ δεχώμεθα, ἄλλως νὰ τὰ ἀπορρίπτωμεν καὶ τὰ ἀποσκορακίζωμεν.

Τὰ προσκλητήρια πρὸς τὸ κακὸν ἄρχονται ἀπὸ τῶν μικρῶν καὶ καταλήγουσιν εἰς μέγιστα κακὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς Πίστεως καὶ παντὸς καθήκοντος καὶ πάσης κοινωνικῆς υποχρέωσης. Ἡ ἀπειρία τῶν ἀριθμῶν ἔσχεν ἀρχὴν τὴν μονάδα, καὶ ἡ συνισταμένη δύναμις τῶν κακιῶν ἐνὸς ἀτόμου ἔσχεν ὡς ἀφορμὴν μίαν πρῶτην μικρὰν κακίαν διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἀπορρίπτωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πᾶν προσκλητήριον ἐπιλήψιμον, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἀκηρίας καὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ χρόνου, μέχρι τῶν μεγίστων κακιῶν καὶ ἐλαττωμάτων, θέλομεν δὲ τοῦτο κατορθώσῃ, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ ὁλβία ἀποτελέσματα τῆς ὑπακοῆς εἰς μίαν ἐκάστην κακίαν καὶ φαύλην πρόσκλησιν.

(1) Ματθ. α', 28.

Καὶ δὴ ἐρώτησον τὸν ἀνθρώπον ἢ μᾶλλον τὸν ἑαυτὸν σου, τί θέλεις κερδίσῃ ὑπακούων εἰς τὴν πρόσκλησίν σου, ὅπως ἀφίων τὴν ἐργασίαν σου, τὴν μελέτην ἢ τὴν διδασκαλίαν τὸν ἀκολουθήσῃς. Βεβαίως κέρδος θὰ ἔχῃς τὴν πείραν, τὴν ἀνάθειαν καὶ τὴν παράλειψιν τοῦ καθήκοντος.

«Δεῦτε ὀπίσω μου», εἶπεν ὁ Χριστὸς· οὕτω λέγει καὶ ὁ φυλλόβιος καλῶν μάλιστα, ἢν λέγεται ἐπιστήμων, καὶ ἐν ὁνόματι τῆς ἐπιστήμης τοῦς νέους εἰς τὴν παρασύρειν καὶ τὴν ἀπώλειαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ὑπακοῆς ποῖον; καὶ τὸ κέρδος πόσον; τὸ κέρδος εἶναι νὰ ἀποκτήσῃς ἰδιώματα χείρου, ὅστις αἰσθάνεται πλείστην ἡδονὴν καὶ εὐχαρίστησιν κυλιόμενος ἐν τῷ βορβόρῳ, νὰ ἀποβλακωθῇ, νὰ χάσῃ τὴν ἔντασιν τῆς μνήμης, τῆς φαντασίας, τοῦ φωτός τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ἡθικοῦ, νὰ χάσῃς πᾶσαν νοημοσύνην καὶ εὐστάθειαν χαρακτῆρος, ὁ νοῦς σου δηλονότι νὰ ᾔηται ὡς ἀνεμόμυλος μεταβλητὸς, νὰ μὴ ἔχῃς ἐν σοὶ οὐδὲν οὔτε πνευματικόν, οὔτε σωματικόν κάλλος, νὰ γηράσῃς πρὶν ζῆσθαι, καὶ νὰ δακτυλοδεικτῇσαι ὡς ψυκαρὸς ἐν μόνον περὰ τῶν ἡθικῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ὁμοίων σου, διότι ὁ κακὸς δὲν ἀγαπᾶται οὐδὲ παρ' αὐτῶν τῶν κακῶν.

Ἐπίσης προσκαλεῖ καὶ μαθητὰς τῆς εἰδωλολατρείας τοῦ ζητεῖ καὶ ὁ φιλάργυρος, ἀποκαλῶν σατάλους τοὺς ἄλλους· ὡσαύτως ὁ παθεὺς τῆς κακουργίας τοῦ ζητεῖ καὶ ὁ φθονερός καὶ ὁ βεβουληγός, ὅπως, εἰ δυνατόν, φονεύσῃ ἡθικῶς καὶ σωματικῶς τοὺς ὅπως δὴποτε ὑπερέχοντας αὐτοῦ, εὐχαριστοῦμενος μᾶλλον διὰ τὰ κακὰ τῶν ἄλλων παρὰ διὰ τὰ ἰδικὰ του ἀγαθὰ.

Κάκιστον παράδειγμα δίδει καὶ ὀπίσω του καλεῖ καὶ σῦρε τοὺς ἀπροσέκτους καὶ ὁ ἐπάρατος φιλόργος, ὁ ὑβρίων τοὺς ἄλλους καὶ ἀποκαλῶν συκοφάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συκοφαντούμενους, ὅπως αὐτὸς ἀνέβη πατῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς καὶ τῶν αἱμάτων τῶν ἄλλων.

Ὡσαύτως προσκαλεῖ καὶ ἡ μερίς τῶν ἀπεθοφρόνων, καὶ ἀπαιτεῖται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὰ προσκλητήρια τῆς ἀθείας καὶ ἀσεβείας ἀπὸ μέρους τῶν ἀνταρτῶν αὐτῶν κατὰ τοῦ Λυτρωτοῦ, τῶν ὑπερηφάνων καὶ ἀλαζόνων τῆς Πίστεως ἐχθρῶν, οἵτινες ἔρχονται πλειστάκις ὑπόβλεως καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀκρόμῃ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν δοκησισώφων νεανιῶν, τῶν τὰ πάντα εἰδόντων καὶ μηδὲν ἐπιστομένων.

Λυσσωδῶς στρατολόγεῖ καὶ φεύγετε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσταί, τὰ προσκλητήρια τῆς ἀντιχρίστου καὶ ἔθνοκτόνου Μασσο닉ῆς πανώλους, ἡ ὅποια περιτρέχει γῆν καὶ θάλασσαν, ὅπως κἀμὴ υἱὸς γεέννης, ὅπως στρατολογήσῃ προσηλύτους πρὸς κερδοσκοπίαν, καὶ ὅπως δικαιώσῃ τὸν Σατανᾶν, ὁ ὅποιος κατὰ τὴν σατανολατρικὴν γνώμην τῆς ἡδίκηθῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἀπορρίψατε τὰ προσκλητήρια, προσυλάττεσθε ἀπὸ τὰς πλεκτάνας τοῦ Ἀντιχρίστου, ὅστις ἐνεργεῖ διὰ τῶν Μασσο-νικῶν κρησφυγέτων τὴν ἀναρχίαν εἰς τὰ ἔθνη, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὡς ἱερόβλος ὄφις, ἐνεδρεῖται, ἀποκαλῶν τρεῖς δολοφό-

νους του ανθρώπου, την θρησκείαν, τὰ πολιτεύματα, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν.

Προσέχετε, ὡ νεώτεροι ἑλλήνες, μὴ πωλεῖτε ἀντὶ πινάκίου φακῆς, ἀντὶ ἀπατηλῶν καὶ ψευδῶν ὑποσχέσεων τὴν πίστιν καὶ τὴν Πατριδὰ εἰς τοὺς ἀρνησιχρίστους καὶ ἀπάτριδας Μασσόνους, οἱ ὅποιοι τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» τῆς Πίστewος ἡμῶν μετέβαλον λέγοντες «Εἰς δόξαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος», τὸ ὅποιον θὰ εἴπῃ εἰς ὁρξάν τοῦ Σατανᾶ, διότι κατὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, «Ὁ μὴ ὁμολογῶν τὸν Υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει», ἐπομένως ἔχει τὸν Διάβολον, εἰς τὸν ὅποιον καὶ λατρεῖαν προσφέρουσιν οἱ ἀνώτεροι βλαμφοὶ τῆς Μασσονίας.

Καὶ διὰ τὴν νοήτως τοὺς λόγους ἡμῶν καὶ αὐτὰ τὰ Μπαμπάγια, τὰ ὅποια ἐγενεον θύματα τῆς πονηρίας καὶ ψευδοσύνης τῶν Μασσόνων, λέγομεν, ὅτι ὅσοι ἀνήκουσιν εἰς τὸ Μασσονικὸν σκοτὸς εἶνε ἐκτὸς τῶν νόμων τῆς Πολιτείας, ἡ ὅποια δὲν ἀναγνωρίζει, ἀλλὰ καὶ καταδικάζει τὰς τοιαύτας μυστικὰς καὶ συνωμοτικὰς ἐταιρείας, καὶ ὅτι εἶνε ἐκτὸς τῆς χριστιανικῆς Πίστewος, ἡ ὅποια ἀφορίζει καὶ ἀναθεματίζει τοὺς ὁμολογούντας ἐκτὸς τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστewος ἄλλην ὁμολογίαν καὶ ἄλλον ὅρκον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ψευδοθεοῦ Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος».

Κατὰ ταῦτα οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ὀνομασθῇ τίμιος Ἑλλήν πολίτης, ἀφοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Μασσονίαν, δηλονότι εἰς σωματεῖον, καταδικασμένον ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Πατριδος του, οὐδὲ δύναται νὰ λέγηται Χριστιανός, ἀφοῦ ἀνήκει εἰς σωματεῖον, τὸ ὅποιον ἐν τῇ ὁργανώσει του ἀρνεῖται βῆτως τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ Πίστιν. Πᾶσα δὲ παρατηρουμένη ψευδοεὐλάβεια πρὸς τὰ θεῖα καὶ τοὺς νόμους εἶνε φανάρι, τὴν ὅποian μετέρχονται κατ' ἀνάγκην καὶ σκοπέμους, ὥς οὐ ὑπερσχύση ἡ σοφὴ μωρία των. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ των : Χέρι, λέγουσι, ποῦ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ δαγκάσῃς, φίλα το». Ἐλπίζουσιν ὅμως οἱ ἄγαθοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἐρεϊδόμενοι ἐπὶ τῆς εὐλακρείας τῆς ἡθικότητος αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Μεγάλων αὐτῶν Δασκάλων καὶ ἐπὶ τῆς εὐχῆς καὶ τῶν ξιφῶν τοῦ Θεοῦ αὐτῶν Ἀρχιτέκτονος, σὺν τῷ χρόνῳ ὅτι θὰ ἐνδυναμωθῶσιν οἱ ὀδόντες καὶ οἱ μύωνες τῶν χειρῶν των, ὅπως καὶ ἡμᾶς τοὺς βεβήλους κατασπαράξωσι, καὶ τοὺς τρεῖς φοβεροὺς ἐχθροὺς των, τὴν θρησκείαν, τοὺς νόμους καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν φονεύσωσι.

Προκλητήρια προβάλλει ἐν γένει πᾶσα πλάνη καὶ δαισιδαιμονία, πᾶν πάθος καὶ πᾶσα ψυχικὴ νόσος, ἀλλ' ὅ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἀκούῃ μόνον τὸ προσκλητήριον καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ ὁποῦ τὴν ἀληθὴ ἐρμηνείαν καὶ ἀσφαλῆ γνώσιν διακατέχει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, τὴν ὅποian οἱ παντοειδεῖς ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Κοινωνίας ἐπολέμησαν καὶ πολεμοῦσιν διὰ διαφορῶν μέσων, καὶ κυρίως διὰ μέσου ἀναξίων λειτουργῶν, τοὺς ὁποῖους ὑποστηρίζουσιν ἐκείνους διὰ τὰ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ δώματα, ὅπως πείσωσι τὸν κόσμον νὰ περιφρονήσῃ τὴν θρησκείαν καὶ ζητήσῃ ἄλλοθεν τὴν ἀπαιτουμένην ἡθικὴν δύναμιν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, πρὸς

κατόρθωσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ εὐμελείαν τῆς ἀνθρωπότητος. Τοῦτων ἕνεκα, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλονται ὕψιστα καθήκοντα νὰ ἀκούωμεν ἀπροκαίστεως τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ τὰς πλάνας του ἑκαστος καὶ νὰ ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ τῆς ἀγνότητος καὶ καθαρότητος τῆς ὁλομελίας τοῦ χριστιανικοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τοῦ κληρικοῦ, ἵνα μὴ βλασηθῇ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ ἕνεκα τῆς ἀναξιοτήτος ἡμῶν. Ἀς μὴ μᾶς πτοῇ ἡ θρυσότης τῶν ψευδωνύμων ὕβριστῶν καὶ συκοφαντῶν, διότι ἐν τῇ ὑπομονῇ τῶν πειρασμῶν ἐγείνεται ἡ δοκιμὴ τῆς Πίστewος μας· ὀφείλομεν δὲ νὰ ἀποκαλύψωμεν ὅλην τὴν σήψιν τῶν κατελθόντων ἐκ σκοτεινῶν ὁρμητηρίων εἰς τὸν περιθόλον τῆς Ἐκκλησίας χάριν χρηματισμοῦ καὶ πρὸς κορσεσμὸν ἀγεῶν παθῶν καὶ ἄς ὦσονται διὰ τὸ σκάνδαλον οἱ ἀνεχόμενοι καὶ ἐστιῶντες τοὺς τοιοῦτους.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου μᾶς καλεῖ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ἔργα αὐταπαρνήσεως καὶ δέον, ὡς οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι, νὰ ἀφῆτουμεν καὶ ἡμεῖς τὰ πλοῖα καὶ τὰ δίκτυα τοῦ φόβου καὶ τῆς ἰδιοτελείας, καὶ νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἀγνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας· θὰ προσπαθώμεν βεβαίως καὶ μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνῃ νὰ εὐμεθὰ εἰρηνικοί· ἀλλ' οὐδέποτε πρέπει χάριν προσώπων καὶ τῆς ἡμετέρας ἡσυχίας νὰ θυσιάζωμεν τὴν ἀλήθειαν.

ΠΑΥΛΟΥ ΖΑΝΕ

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΑΙΤΙΑ

Κατὰ μετὰφρασιν Νικ. Ι. Γαλανοῦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθ. 127)

Ἀς προσθέσωμεν ὅτι αὕτη αὕτη ἡ ἐπαγωγή, ἥτις τόσον ἡνώχλησε τοὺς λογικισμένους, δὲν ἔχει ἄλλην ἀρχήν, ἢ ταύτην τὴν ὅποian μόλις ἐξεθέσαμεν· πᾶσα σταθερὰ ἐπανάληψις φαινομένων ὀφείλει νὰ ἔχῃ αἰτίαν σταθερὰν καὶ ὠρισμένην, καὶ δὲν δύναται νὰ ᾖ τὸ ἀποτέλεσμα τύχης· τὸ ὅποιον μεθερμηνεύομεν λέγοντες· εἶνε νόμος τῆς φύσεως. Ποία διαφορά ὑπάρχει μετὰ τὴν ταύτην τῆς προτάσεως τῆς τόσον ἀλλοῦς· τὸ ὕδωρ βράζει εἰς ἑκατὸν βαθμούς· καὶ ταύτης τῆς ἄλλης προτάσεως· μία ἐκλειψις εἶνε πρὸς ἀγγελμα συμφορῶν δημοσίων· Ἡ διαφορά εἶνε ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ σύμπτωση τῶν δύο φαινομένων εἶνε σταθερὰ καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ δὲν παρουσιάζεται πάντοτε. Ἡ τύχη δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐνίοτε, συχνάκις μάλιστα, σύμπτωσιν μετὰ τὴν ἐκλειψὶν τινος καὶ γεγονότος τόσον συχνοῦ, ὅσον εἶνε αἱ δημόσιαι δυστυχίαι· ἀλλὰ τὸ λογικὸν ἀρνεῖται νὰ ἀποδεχθῇ ὅτι ἡ τύχη φέρει σύμπτωσιν σταθερὰν καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεων. Ἡ σύμπτωσις αὕτη ὀφείλει αὕτη αὕτη νὰ ἔχῃ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς της· ὁ λόγος εἶνε, ὅτι τὸ ἐν τῶν φαινομένων τούτων εἶνε ἡ αἰτία τοῦ ἄλλου, ἢ μᾶλλον ὅτι ἀμφότερα τὰ φαινόμενα ἔχουσι κοινὴν τινα αἰτίαν.

Ὅσον σπουδαία καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀρχὴ, ἢν πρὸ ὀλίγου

ἐθέσαμεν διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τὴν ὅποian προτιθέμεθα, δὲν θὰ ᾖτο πρέπον νὰ πιστεύωμεν ἐν τούτοις, ὅτι αὕτη θὰ ᾖτο αὕτη ἡ λύσις τὴν ὅποian ζητοῦμεν.

Πράγματι, ἐν τοῖς μνημονευθεῖσι παραδείγμασι, βλέπομεν καλῶς σταθερὰν τινα συνδιάταξιν, συμφωνίαν, συχνότητα συμπτῶσεων· ἀλλὰ δὲν βλέπομεν ἀκόμη τελικὰ αἰτία. Ἐν γένει εἴμεθα λίαν διατεθειμένοι νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐν ὑπάρχει μέσον μετὰ τὴν τύχης καὶ σκοπιμότητος· καὶ ἀπ' ἐναντίας ἐνταῦθα ἀκριβῶς συνίσταται ὁ κῆμος καὶ ἡ δυσκολία τοῦ προβλήματος. Ἀληθῶς ἐκ τύχης δὲν ὑπάρχουσιν ὁστρακα ἐπὶ τῶν Ἀλπεων· ἀλλὰ πρὸς τίνα σκοπὸν εἶνε ἐκεῖ, εἰς τί χρησιμοποιεῖται; Ἰδοὺ τί δὲν βλέπει τις. Ἰκανῶς λοιπὸν θὰ ἔχῃ τις ἐξηγήσει τὴν ὑπάρξιν των καθορίσων τὴν φυσικὴν αἰτίαν, ἥτις τὰ ἔφερεν ἐκεῖ· καὶ ἡ αἰτία αὕτη εἶνε ἡ παρουσία τῆς θαλάσσης. Ἐκ τύχης οἱ μετεωρίται δὲν πηπουσιν εἰς ὠρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους· ἀλλὰ διατί, καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν πίπτουσι; Τοῦτο οὐδεὶς θὰ ἐγνώριζε νὰ εἴπῃ, καὶ περὶ αὐτοῦ οὐδεὶς διαλογίζεται. Ἀρκεῖ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ συχνότης τῶν πτώσεων διὰ τῆς πιθανολογουμένης συναντήσεως σειρᾶς μικρῶν ἀστέρων. Δὲν εἶνε τυχαῖον τὸ ὅτι συνεκντρώθησαν οἱ ἀστέρες εἰς ὠρισμένα σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ περισσότερο παρὰ εἰς ἄλλα· ἢ ὅτι οἱ πλανῆται στρέφονται κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἥλιον, ἢ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ ὡς τὸ τῆς ἐκλειπτικῆς. Ἀλλὰ πρὸς τίνα σκοπὸν τοῦτο γίνεται τοιοῦτοτρόπως, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἔχει σκοπὸν τινα; τοῦτο δὲν ἐρωτᾷ τις. Ἐὰν τις εὕρῃ αἰτίαν τινα φυσικὴν ἀρκούσαν ἵνα ἐξηγήσῃ τὰς ἀξιοσημειώτους ταύτας διατάξεις, φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει τίποτε πλέον νὰ ζητήσῃ. Τοιαύτη εἶνε τοῦλάχιστον ἡ πρώτη ὅψις τῶν πραγμάτων· καὶ ἴσως θὰ εὕρωμεν βραδύτερον ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε εἰμὴ κατὰ τὸ φαινόμενον· ἐν τούτοις κανὲν μέχρι τοῦδε δὲν μᾶς ἐκόηλοι σκοπιμότητά τινα, καὶ ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἄλλα γεγονότα ἐν τῇ φύσει, ἴσως δὲν θὰ ἐπροχέριε τις μακρότερον.

Ἐν τούτοις ἀναγνωρίζοντες ὅλας ὅτι ἡ προεκτεθεῖσα ἀρχὴ δὲν εἶνε ἀκόμη ἡ ἀρχὴ τῶν τελικῶν αἰτίων, ἢς μὴ πιστεύωμεν ὅτι δὲν ἐκἀκομεν ἐν βήμα σπουδαῖον διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος μας. Ἐπετύχουμεν πράγματι καὶ ἐθεβαίωσαμεν τοῦτο τὸ ἐξαγόμενον, τοῦτέστιν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ζητεῖ ἐπιμύονως αἰτίαν τινα ὅχι μόνον διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ φαινόμενα, ἥτοι ὅτι ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις, ἀλλ' ἀκόμη διὰ νὰ ἐξηγήσῃ, ὅτι δὲν ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις, τοῦτέστι τὴν τάξιν τῶν φαινομένων. Ὅταν τις λέγῃ ἀδὲν ὑπάρχει φαινόμενον ἄνευ αἰτίας, δὲν ἐξαντλεῖ τὴν δύναμιν τῆς ἀρχῆς τῆς αἰτιότητος· διότι ἡ τάξις τῶν φαινομένων δὲν εἶνε φαινόμενον· ἡ τάξις αὕτη δὲν γίνεται ἀντιληπτὴ, εἰμὴ διὰ τοῦ πνεύματος· εἶνε μία νοητὴ σχέση μετὰ τῶν φαινομένων, καὶ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ζητοῦμεν τὴν ἐξήγησιν ἐν πᾶσι τόσον πολλοῖς, ὅσον αὐτῶν τῶν φαινομένων. Ἐστὼ πτωσίς τις λίθου· ἐξηγεῖται διὰ τοῦ νόμου τῆς βαρύτητος· ἔστω δευτέρα πτώσις· ἐξηγεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου. Ἀλλ' ἔστωσαν ἑκατὸν πτώσεις ἐρχόμεναι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ στιγμῇ ἐξ ἀντιθέτων σημείων τοῦ χώρου· καίτοι διὰ τὰς αἰσθήσεις δὲν ὑπάρχει ἐν τούτῳ ἄλλο τι εἰμὴ ἑκατὸν φαινό-

μενα τῆς αὐτῆς τάξεως, καὶ τίποτε περισσότερο, ἐν τούτοις αἱ ἑκατὸν αὐτὰ πτώσεις δὲν θὰ ᾖνε δυνατόν πλέον νὰ ἐξηγηθῶσι διὰ τῆς ἐκαιοντικῆς ἐπανάληψις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀντικανὸν νὰ εἴσῃ προσοχὴν εἰς ταύτην τὴν συμφωνίαν τῶν φαινομένων, καὶ τὸ ὅποιον θὰ ἐξηκολούθῃ νὰ τὰ ἐξηγήσῃ ἐπ' ὁρίστον διὰ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ὅς μᾶς ἐφαίνεται ἕνεκα τοῦτου κυρίως κατελιγμένον ὑπὸ φρενοβλαβείας. Ἀλλ' ἀκόμη ἄπαξ τί ὑπάρχει ἐνταῦθα ἐπὶ πλέον ἢ ἐν ταῖς ἑκατὸν κεχωρισμέναις πτώσεσι; Οὐδὲν εἰμὴ ἡ σύμπτωσις καὶ τὸ σύγχρονον αὐτῶν, ἥτοι πρῶτόν τι ἐν τῇ διατάξει ὑπάρχει.

Ὅταν ἡ ἀόρατος συμφωνία τῶν φαινομένων ὀφείλει αὕτη αὕτη νὰ ἐξηγηθῇ, ὡς εἴπαμεν ὁρατὸν φαινόμενον κεχωρισμένως· αὕτη ἡ συνδιάταξις εἶνε ἐν ἀποτέλεσμά, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν αἰτίαν του· παραδείγματος χάριν, τὸ γεωμετρικὸν σχῆμα, τὸ ὅποιον λαμβάνουσι τὰ ὀρυκτὰ κρυσταλλούμενα, δυνατόν νὰ μὴ καθιστᾷ γνωστὴν καμμίαν αἰτίαν τελικὴν· ἀλλ' οὐδεὶς θὰ σκεφθῇ νὰ εἴπῃ, ὅτι αὕτη ἡ διάταξις εἶνε γεγονός ἀδιάρκρον, τοῦ ὁποῦ ἀναμφίλως εἶνε νὰ ζητῶμεν τὴν αἰτίαν, καὶ ὅτι ἐκ τύχης καὶ ἐξ ἄπλης συμπτώσεως τὰ μέρη τοῦ τοιοῦτου ὀρυκτοῦ ἐρχονται νὰ τοποθετῶνται πάντοτε ὑπὸ τὸ σχῆμα ἐνὸς ἐξαέδρου, ἐνὸς ὀκταέδρου· διότι πᾶν ὅτι γίνεται μετὰ τρόπον σταθερὸν, δὲν δύναται νὰ ᾖνε τὸ ἀποτέλεσμα καθαρῶς τυχαίου συμβεβηκότος.

Ἦδη, διὰ νὰ προβῶμεν περαιτέρω, καὶ ἐκ τοῦ μηχανικοῦ συνδυασμοῦ νὰ προβῶμεν εἰς τὸν τελεολογικόν, πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῶμεν νέας παρατηρήσεις.

Μεταξὺ τῶν φαινομένων τῆς φύσεως, τὰ ὅποια ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν πείραν, εἶναι τινος, τὰ ὅποια δὲν παρορμῶσι τὸ πνεῦμα, εἰ μὴ εἰς ἀναζητήσιν τῶν ποιητικῶν αὐτῶν αἰτίων, τὰ ὅποια τουτέστι μᾶς καλοῦσι νὰ ἀνέλθωμεν ὀπισθοδρομικῶς τὴν σειρὰν τῶν φαινομένων, μέχρις οὗ συναντήσωμεν τὴν ὀριστικὴν περίστασιν, καλομένην αἰτίαν, ἐξ ἥς προέρχεται ὅλη ἡ σειρὰ (ἐκτὸς ἐάν ἀνέρχεται τις ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς περιστάσεως εἰς ἄλλας προηγουμένας). Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον φαινόμενον, φαίνεται αὐτὸ τοῦτο ὅτι εἶνε ἡ λήξις μιᾶς σειρᾶς, καὶ τὸ πνεῦμα οὐδεμίαν ἀνάγκην δοκιμάζει νὰ ζητήσῃ τὴν συνέχειαν αὐτοῦ. Εἰς λίθος πίπτει ἐπὶ παραδείγματι· ἐν ἡφαίστειον κάμνει ἐκρηξίν· ἡ βροντὴ ἐκρήγνυται καὶ κάμνει καταστροφάς· ἀπαξ τὸ φαινόμενον ἔλαβε χώραν μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν του, φαίνεται ὅτι τὸ πᾶν ἐτελείωσεν· ἐρωτᾷ τις ἐαυτὸν πῶς παρήχθη· ἀλλὰ, τῆς αἰτίας εὐραθείας, τὸ πνεῦμα κηρύττεται ἱκανοποιημένον· καὶ τὸ φαινόμενον, τὸ ὅποιον μόλις παρήλθε πρὸ ἡμῶν, ὁσονδήποτε πολὺ πλοκὸν καὶ ἂν ὑπῆρξεν, ὡς μία ἡφαίστειος ἐκρηξίς, μία θύελλα, εἰς κατακλυσμός, δὲν ἔχει κανένα δεσμὸν σαφῆ καὶ ὠρισμένον μετὰ τοῦ μέλλοντος· φαίνεται ὅτι ἐτελείωσεν ὁλόκληρον ἐν αὐτῷ, καὶ ὅτι δὲν ἔχει σχέσιν εἰμὴ μετὰ τοῦ παρελθόντος, τοῦ ὁποῦ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀναμφιβόλως ὑπάρχει ἐνταῦθα, τὸ ἀναγνωρίζω, πλάνη τις· διότι κανὲν φαινόμενον τῆς οἰκουμένης δὲν εἶνε ἄσχετον

ὅπως πρὸς τὸ μέλλον ὅσον καὶ πρὸς τὸ παρελθόν· καὶ ὁ Λει-
θηνίτης ὁρθῶς εἶπεν, ὅτι τὸ μέλλον δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ
ἐν τῇ παρελθούσῃ, καὶ ὅτι τὸ παρὸν κυφορεῖ τὸ μέλλον.
Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδὲν φαινόμενον
τελευτᾷ ἀπολύτως. Τὰ κύματα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται νὰ πλή-
ξωσι ἀπόκρημνον ἀκτὴν, προξενοῦσι κατολισθησιν βράχων,
εἰτινες θραύμενοι σὺν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου διὰ τῆς
ἐπενέργειας αὐτῶν τούτων τῶν κυμάτων, ἀποβαίνουσι κατὰ
μικρὸν ἄμμος κατὰλληλος διὰ τινὰς φυτείας, καὶ οὕτω ἐξα-
κολουθεῖ ἐπ' ἄπειρον· ἕκαστον φαινόμενον, οἷονδὴποτε καὶ
ἂν ᾖ, δὲν εἶνε λοιπὸν μόνον τὸ τέλος μιᾶς σειρᾶς, εἶνε
ἀκόμη ἡ ἀρχὴ μιᾶς ἄλλης. Συμφωνοῦμεν ἐπ' ὅλων τούτων·
ἀλλὰ μένει ἀληθὺς νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ χαρακτηρίζον τὰ φαι-
νόμενα περὶ ὧν ὁμιλοῦμεν, εἶνε ὅτι, διὰ νὰ τὰ ἐνοήσωμεν
καὶ νὰ τὰ υπολογίσωμεν, οὐδεμίαν ἀνάγκη νὰ τὰ σχετίσωμεν
πρὸς τὰς μελλούσας συνεπείας των. Τὸ κύμα ἐξηγεῖται διὰ
τῆς κινήσεως τοῦ ὕδατος, ἥτις ἐξηγεῖται διὰ τῆς συνδε-
δυσμένης ἐλξεως τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου. Ἡ κατολι-
σθησις ἐξηγεῖται διὰ τῆς συγκρούσεως τοῦ κύματος πρὸς τὴν
ἀπόκρημνον ἀκτὴν, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐὰν καθ' ἡν στιγμὴν
ὁ ἄνεμος προξενεῖ τὴν πτώσιν λίθου τινος, ἐν γεννηθῆναι
τῆς θέσεως οὐνάμεως ἤρχετο νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν κόσμον· τὸ
τελευταῖον φαινόμενον παρήχθη· καίτοι διεκόπη ἐν ταῖς
συνεπείαις του, δὲν θὰ ᾗτο ἕνεκα τούτου ὀλιγώτερον πλήρες,
οὐδὲ ἑλλειπὲς ἐν τῇ ἐξηγήσει δι' αὐτοῦ, καὶ τίποτε δὲν θὰ
τῷ εἴποιε διὰ νὰ ᾖ καθ' ὅλοκληρίαν ὅ,τι ὀφείλει νὰ ᾖ, ἥτοι
ἥτοι πτώσις λίθου.

Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει οὕτω εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις,
καὶ ἐγγίζομεν ἐνταῦθα εἰς τὸν κόμβον τοῦ ζητήματος.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἰπὸ Μιχαὴλ καὶ Νικολάου Ι. Γαλιανοῦ.

(Συνέχεια περιεχομένων τοῦ Α' τόμου.)

Περὶ ἱερωσύνης λόγος 26.

Λόγος Α'.

α') Βασιλεὺς ὁ ἀναδειχθεὶς ἀνώτερος ἐξ ὅλων τῶν φίλων
τοῦ Χρυσοστόμου· ἡ ὁμόνοιά των καὶ ἡ περὶ πάντα συμφω-
νία των· ὁ Βασιλεὺς ἀνώτερος τοῦ Χρυσοστόμου διὰ τὴν
μοναχικὴν πολιτείαν· συμφωνία καὶ τῶν δύο, ὅπως ἐγκατα-
λείψαι τὰς οἰκίας των καὶ ἐφρησυχάσωσιν ὁμοῦ· τὰ παρὰ
πονα καὶ αἱ παρακλήσεις τῆς μητρὸς τοῦ Χρυσοστόμου με-
ταπειθουσιν αὐτόν.

β') Ὁ Βασιλεὺς ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Χρυσοστόμου χει-
ροτονεῖται μόνος αὐτός· κατηγορεῖ τοῦ Βασιλείου πρὸς τὸν
Χρυσοστόμον καὶ μομφαί φιλικαί· ἀπολογία τοῦ Χρυσοστό-
μου ἐπιτηδειοτάτη· ἰσχυρισμός του ὅτι ὤφειλε νὰ τὸν ἀπα-

τήσῃ, δίδει αὐτὸς μὲν ὁ (Χρυσοστόμος) ἦτο ἀνάξιος τῆς
ἱερωσύνης, ἐνῶ ὁ Βασιλεὺς θὰ ὤφειλτο σημαντικῶς τὴν
Ἐκκλησίαν.

Λόγος Β'.

Ὅτι ἡ ἱερωσύνη εἶνε μέγιστον τεκμήριον τῆς πρὸς τὸν
Χριστὸν ἀγάπης· ὅτι ἡ ἐν αὐτῇ ὑπηρεσία εἶνε μεγαλτέρα
ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην· ὅτι χρειάζεται μεγάλην καὶ θαυμασίαν
ψυχὴν· ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἱερωσύνης εἶνε γεμᾶτον ἀπὸ πολ-
λῇ δυσκολίαν καὶ κινδύνους· ὅτι τὴν ἱερωσύνην ὁ Χρυσό-
στομος ἀπέφυγεν ὡς ἀνάξιος, ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν Χριστὸν
ἀγάπης του· ὅτι ἡ ἀρετὴ τοῦ Βασιλείου εἶνε ἐξ ὅλης καὶ σφ-
δρατάτη ἡ ἀγάπη του πρὸς τοὺς ἄλλους· ὅτι ὁ Χρυσοστόμος
ἀποφυγὼν τὴν χειροτονίαν δὲν ὕβρισεν ἐκείνους, οἵτινες τὸν
ἐψήφισαν, ἀλλ' ἀπεναντίας τοὺς ἀπήλλαξε καὶ ἀπὸ κατηγο-
ρίας καὶ μομφᾶς.

Λόγος Γ'.

Ὅτι ὅσοι ὑπόπτευσαν, ἐπὶ ἐξ ὑπερφανείας ἀπέφυγε τὴν
χειροτονίαν ὁ Χρυσοστόμος, τὸν ἑαυτὸν των ἠδίκησαν· ἐπὶ
οὐδὲ ἀπὸ κενοδοξίαν ἀπέφυγεν· ὅτι, ἐὰν ἦτο φιλόδοξος, θὰ
προετίμα τὴν χειροτονίαν· ὅτι ἡ ἱερωσύνη εἶναι τι φρικτὸν
λόγῳ ὕψους καὶ εὐθύνων, καὶ ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ νέα λατρεία
εἶνε φρικωδετέρα ἀπὸ τὴν παλαιὰν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ λα-
τρείαν· ὅτι μεγάλη εἶνε τῶν ἱερέων ἡ ἐξουσία καὶ ἡ τιμὴ·
ὅτι ἡ διακονία εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἰησοῦν εἶνε ἀπὸ
τὰς πλείονας μεγάλας δωρεάς τοῦ Θεοῦ· ὅτι καὶ ὁ Παῦλος γε-
μᾶτος ἀπὸ φόβου ἦτο, ἀποβλέπων εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ
βέρος τῆς ἀρχῆς ταύτης· ὅτι ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην πολλὰς περιπέτεται εἰς ἁμαρτίαν, ἐὰν δὲν ᾖ πολὺ
γενναῖος· ὅτι ἀπὸ κενοδοξίαν κυριεύεται καὶ τὰ ἐκ ταύτης
δαινά· ὅτι αἰτία τούτων δὲν εἶνε ἡ ἱερωσύνη, ἀλλ' ἡ ἀ-
θωπὴν ῥαθυμία· ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς φιλαρχίας πρέπει νὰ
ᾖ ὅπως διόλου ἐξω ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἱερέως· ὅτι ὁ ἱε-
ρεὺς καὶ πολὺ δραστήριος πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἀνώτερος ἀπὸ
ὅργην καὶ θυμόν· ὅτι ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀδιάλειπτον καὶ
σφοδρὸν ζῆλον καὶ ἀκατάπαυστον προσοχὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν
του· ὅτι ὁ ἱερεὺς κινδυνεύει καὶ ἀπὸ ἀντιζηλίας συναδέλφων·
ὅτι τὰ ἱερατικὰ ἀξιώματα ζητοῦνται καὶ δίδονται κατὰ τρὶ-
πον ἐγκληματικόν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νὰ ᾖ
ἰσχυρὸς ὥστε νὰ ἴσταται πρὸς τὰ τόσα δεινὰ κύματα· ὅτι
ἄλλον κίνδυνον ἀποτυχίας γεννᾷ ἡ μέριμνα περὶ χρηρῶν, ἡ
ἐκτέλεσις δικαστικῶν καθηκόντων, ἡ κηδεμονία τῶν ἀφιερω-
μένων παρθένων· καὶ ὅτι ὁ ἱερωμένος κρίνεται καὶ διὰ τὰς
ἐπισκέψεις του ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς χαιρετισμούς του.

Λόγος Δ'.

Ὅτι ὅχι μόνον ὅσοι προσπαθοῦσιν οἱ ἴδιοι νὰ καταταχθῶ-
σιν εἰς τὸν κληρὸν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ὑπὸ ἄλλων ἐπιδόθησαν νὰ
χειροτονηθῶσι, τιμωροῦνται αὐστηρῶς διὰ τὰ ἁμαρτήματά
των· ὅτι ὅσοι χειροτονοῦσιν ἀνάξιοις εἶνε ὑπεύθυνοι εἰς τὴν
ἰδίαν μὲ οὐτοὺς τιμωρίαν, ἔστω καὶ ἂν δὲν γνωρίζωσι τοὺς
χειροτονουμένους (ὅτι δηλαδὴ ᾗσαν ἀνάξιοι)· ὅτι πολλὸν δύ-
ναμιν λόγου νὰ ἔχῃ χρειάζεται ὁ ἱερεὺς· ὅτι πρέπει νὰ ᾖ
καθηρτισμένος διὰ τὰς διαμάχας καὶ φιλονεικίας ὧν, καὶ
ἔθνικων δηλαδὴ καὶ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν· ὅτι πρέπει

νὰ ᾖ πολὺ ἔμπειρος εἰς τὴν διλεκτικὴν μέθοδον· ὅτι ὁ
Παῦλος πρὸ πάντων εἶχε κατορθώσει τούτο· ὅτι ἐνδοξὸς ἔχει-
νεν ὅχι μόνον ἐκ τῶν θυμμάτων του, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἱκανό-
τητός του περὶ τὸ λέγειν· ὅτι καὶ δι' ἡμᾶς τούτο θέλει νὰ
κατορθώσωμεν· ὅτι, ὅποταν ὁ ἱερεὺς δὲν ἔχῃ τούτο τὸ πλεο-
νέκτημα, κατ' ἀνάγκην ὑφίσταται πολλὴν ψυχικὴν ζημίαν
οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πῶμινον αὐτοῦ.

Λόγος Ε'.

Ὅτι πολλὸν κόπον καὶ φροντίδα χρειάζονται αἱ δημόσιαι
ὁμιλίαι· ὅτι ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὸ ἔργον τῆς κοινῆς διδασκα-
λίας καὶ δυνατὸς πρέπει νὰ ᾖ εἰς τὸ λέγειν, καὶ τὰ ἐγκώ-
μια καὶ τοὺς ἐπαίνους νὰ καταφρονῇ· ὅτι ἂν καὶ τὰ δύο δὲν
ἔχῃ, ἄχρηστος θὰ ᾖ εἰς τὸν λαόν· ὅτι πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν
φρόνον πρέπει νὰ ᾖ ἀνώτερος· ὅτι ὁ ἔχων γνώσεις πρέπει
νὰ φροντίζῃ περισσώτερον διὰ νὰ ἐπιτυχάνῃ εἰς τὰς ὁμιλίας
του παρὰ ὁ ἀμαθής· ὅτι τὴν ἀπερίσκεπτον γνώμην τοῦ πλῆ-
θους οὕτε ὅπως διόλου νὰ καταφρονῇ πρέπει, οὕτε παρὰ πολὺ
νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του· ὅτι τοὺς λόγους του πρέπει νὰ
κανονίζῃ σύμφωνα μὲ μόνην τὴν ἀρεσκείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι
δοῦναι ἐκ τῶν κηρύκων καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ Θεοῦ λόγου
δὲν καταφρονεῖ τοὺς ἐπαίνους, πολλὰ θὰ ὑποφέρει κακά.

Λόγος ΣΤ'.

Ὅτι καὶ διὰ τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἄλλων εἶνε συνυπεύθυ-
νοι οἱ ἱερεῖς· ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς πρέπει νὰ εἶνε προ-
σεκτικώτεροι καὶ τελειώτεροι εἰς τὸν βίον των· ὅτι ὁ μονα-
χὸς ἔχει ὀλιγωτέρας δυσκολίας ἀπὸ τὸν πρεσβύτερον τῆς
Ἐκκλησίας· ὅτι εἰς πολλὰ πρέπει νὰ ᾖ ἱκανὸς καὶ ἐπιτή-
δειος ὁ ἱερεὺς καὶ πολλὴν νὰ ἔχῃ καρτερίαν καὶ ὑπομονήν·
ὅτι εὐκολώτερα κατορθώνουσι τὴν ἀρετὴν ὅσοι ζῶσι κατὰ
μόνας, παρὰ ὅσοι διὰ πολλοὺς φροντίζουσιν· ὅτι δὲν πρέπει
νὰ καταφρονῇ τις τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ ἰδέαν
τῶν πολλῶν, καὶ ψευδὲς ἂν τύχῃ νὰ ᾖ· ὅτι δὲν εἶνε μέγα
τὸ νὰ σώσῃ τις μόνον τὸν ἑαυτὸν του· ὅτι βαρυτέρα περι-
μένει τιμωρία τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἱερέων παρὰ τὰ ἁμαρτή-
ματα τῶν ἰδιωτῶν· παράστασις διὰ παραδειγμάτων τῆς λύ-
πης τοῦ Χρυσοστόμου, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη, ὅταν ἔμαθεν
ὅτι ἡθελεν νὰ τὸν χειροτονήσωσιν ἱερεῖα, καὶ τοῦ φόβου αὐ-
τοῦ· ὅτι βαρύτερος καὶ φοβερώτερος ἀπὸ πάντα πόλεμον εἶνε
ὁ πειρασμός τοῦ διαβόλου.

**Χρυσοστόμου ὁμιλία πρώτη, ὅτε προεχειρίσθην
προεδύτερος.**

α') Χαρίσσα καὶ γλαφυρὰ περιγραφή τῆς ψυχικῆς του
καταστάσεως καὶ κατασκευῇ τοῦ προοιμίου.

β') Ὅτι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς γῆς μόνος ὁ ἁμαρ-
τωλὸς ἀποκλείεται νὰ ὁμνήσῃ τὸν Θεόν.

γ') Ἐγκώμιον τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Φλαβιανοῦ.

δ') Ἐπίλογος.

Λόγος Α'· περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς ἀνομοίους.

α') Ἐπαίνος τοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ ἀπουσιάζοντος ἐπι-
σκόπου· ἀγάπη καὶ γνώσις· ἀτέλεια τῆς γνώσεως.

β') Ἐλεγγος τῶν Εὐνομιανῶν φρονούντων ὅτι ἔχουσι
τελείαν περὶ Θεοῦ γνῶσιν· ὁ Δαυὶδ περὶ τῆς γνώσεως τοῦ
Θεοῦ· καὶ ὁ Ἡσαΐας· καὶ ὁ Παῦλος· ὅτι οὐδὲ οἱ ἄγγελοι

ἔχουσι τελείαν γνῶσιν περὶ Θεοῦ· προτροπὴ περὶ πραότητος
καὶ ἐπιεικείας καὶ εἰρήνης.

Λόγος Β'· περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς ἀνομοίους.

α') Ὅτι οἱ ἀνόμοιοι εἶνε ἄπιστοι· ὅτι ἡ πόλις τῆς Ἀν-
τιοχείας ἔχει τὴν εὐσέθειαν καὶ τὸν ζῆλον πατροπαράδοτον·
περὶ σοφίης κατὰ κόσμον καὶ μωρίας κατὰ Χριστόν.

β') Ὅτι τὰς βεβαιώσεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ πρέ-
πει νὰ πιστεύωμεν, καὶ ἂν ἀγνοῶμεν τὸ πῶς θὰ πραγματο-
ποιηθῶσι· συνέχεια ἐλέγχου τῶν Ἀνομοίων διὰ τὸ πεπλα-
νῆμενον φρόνημά των, ὅτι γινώσκουσι τὸν Θεόν καθὼς ὁ
Θεὸς γνωρίζει τὸν ἑαυτὸν του· τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
παντοδυναμία τῆς θελήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ δημιουργίᾳ· καὶ ὅτι
ὁ Θεὸς προσκυνεῖται μόνον καὶ δοξάζεται, ἀλλὰ δὲν κατα-
νοεῖται.

γ') Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·
ὁ πολυπραγμονῶν διὰ τὸν Θεὸν τὸν ὑβρίζει· ἄπειρος ἡ διαφορὰ
μεταξὺ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀνθρώπων.

δ') Ὁ Παῦλος διακινύτων ὅτι μερικὴν γνῶσιν ἔχει
περὶ Θεοῦ.

ε') Ἀτέλεια τῆς γνώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς πρὸς τὴν
ὁρατὴν κτίσιν· χαρακτηρησμός τῶν ἀνομοίων ὡς μανιακῶν.

—————

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ Β' Τόμου. Ἀντίτυπα
τοῦ Α' Τόμου, συνισταμένου ἐκ δέκα τευχῶν, στέλλονται
ἀντὶ δρασ. δέκα ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ, φρ. χρ. δέκα ἐν τῷ
Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

—————

ΤΙΜΗ ΕΠΑΡΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΩΜΑΤΩΝ ἈΝΑΠΛΑΣΕΩΣ

Τὸ κατὰ Ματθαῖον Ἀγιον Εὐαγγέλιον μετὰ συντόμου
ἐρμηνείας καὶ προσευχῶν, ἐκδόσις α' Ἀναπλάσεως, συστάσει
καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίας, ἐκ πηλ(ῶν) 360 κομψῶς δεδεμένον, τιμᾶται :

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 1

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . φρ. χρ. 1

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ τὰ ἐπὶ συστάσε
ταχυδρομικὰ λεπτὰ 45, οἱ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μὲ λεπτὰ 55.

Ἐπάρχει καὶ ἐκδόσις ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου χρυσόδετος
ἀντὶ δρ. 3 ἢ φρ. χρ. 3, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Σώματα α' Ἀναπλάσεως 12 ἐτῶν δρ. ἢ φρ. φρ. 30.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ τὰ ἐπὶ συστά-
σει ταχυδρομικὰ δρ. 2,05· ὁμοίως καὶ οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ
μὲ φρ. χρ. 5.

Σώματα α' Ἀγάπης ἐτῶν 4 δρ. ἢ φρ. 20, ἐλεύθερα τα-
χυδρομικῶν τελῶν.

Πᾶσα αἴτησις πρὸς προμήθειαν ἀντιτύπων ἢ σωμάτων
γίνεται εἰς τὸν πράκτορα τῆς α' Ἀναπλάσεως κ. Γεώργιον
Ἰωαννίδην μὴ δικαιούμενον νὰ ἐκτελέσῃ οὐδεμίαν αἴτησιν
ἄνευ προκαταβολῆς τοῦ ἀντιτύπου καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.

Τὸ Πρακτορεῖον εὐρίσκεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Σουλ-
λόγου α' Ἀναπλάσεως κληρίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁδὸς
Φλέσσα, ἀριθ. 5.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακή 11 'Ιουνίου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ματθ. Δ'. 18—23

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Ρωμ. Β'. 10—15.

Κυριακή 18 'Ιουνίου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ματθ. Σ' 22—33

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ 'Ρωμ. Ε'. 1—11.

ΓΡΑΦΕΙΑ „ΑΝΑΠΑΛΑΞΕΩΣ“ ΚΑΙ ΨΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εν δδφ Φλώου, ἀριθ. 5, πλησίον τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου.

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΑΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΤΗΣ „ΑΝΑΠΑΛΑΞΕΩΣ“,
Εν τῇ Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν 'Ι. Σύνοδον

Ὡρ. 8 — 9 μ. μ.

Σάββατον 10 'Ιουνίου Μιχ. Ι. Γαλανός

Κυριακῇ 11 „ „ Μιχ. Ι. Γαλανός

Εν Πειραιεῖ

ἐν τῷ Ζαννείῳ Ὁρφανοτροφείῳ

(τὴν Κυριακὴν ὥρ. 4—5 μ. μ. τὴν Πέμπτην 8—9 μ. μ.)

Κυριακῇ 11 'Ιουνίου Γ. Μαρής

Πέμπτη 15 „ Π. Δουληγέρης ἀρχιμ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Κ. Α. ΔΙΑΛΗΣΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ, 66. ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 1900				θερινὰ διατριβὴ καὶ μαθήματα	
μῆν	ἡμέραι	ῥαῖ	τάξεις	Τμήματα	
Ἰούνιος 12	Δευτέρα	8-11	Προβλεπόμεναι	Νηπιαγωγείου	Ἡ θερινὴ διατριβὴ καὶ ἐνασχόλησις τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου καὶ τῶν μαθητριάδων τοῦ Παρθενναγωγείου Διαλησμά κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὐγουστὸν εἶνε εἰς τὰ Πατήσια παρὰ τὸν Ἅγιον Λουκᾶν ἐντὸς δύο ὥραιων κήπων μετὰ ναοῦ, τοῦ τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς.
» 12	»	4- 7		Α' Παρθενναγωγείου	
» 13	Τρίτη	8-11		Β' „	
» 13	»	4- 7		Γ' „	
» 14	Τετάρτη	8-11	Προβλεπόμεναι	Δ' „	οά ἐσωτερικοὶ τοῦ Λυκείου ὁδηγοῦνται λίαν πρὸς εἰς τὰ λουτρά Φαλήρου δι' ἰδιαιτέρου Λεωφορείου. Ἐπανερχόμενοι μελετῶσιν ὑπὸ τὰ δένδρα καὶ ἀσκούνται ἰδίως εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν Προγυμνάζονται καὶ μαθῶσι δι' εἰσιτηρίους εἰς τὸ γυμνάσιον ἐξετάσεις. Οὗτοι, ἂν μὴ ὦσιν οἰκόμετροφοὶ ἢ ἡμι-σάδιτοι, φέροντες ἐξ ἰδίων τὴν τροφὴν τῶν, διημερεύουσιν ἐν τῇ κήτῳ, ποίευσιν, μελετῶσι καὶ προγυμνάζονται, προκαταβάλλοντες ἐν ὅλῳ ὁρᾷ, 60.
» 14	»	4- 7		Ε' Παρθενναγωγείου	
» 15	Πέμπτη	8-11		Ε' „	
» 15	»	4- 7		Ζ' „	
» 16	Παρασκευή	8-11	Προβλεπόμεναι	Η' „	Αἱ ἐσωτερικαὶ τοῦ Παρθενναγωγείου ἐν ἄλλῃ οἰκίᾳ καὶ κήτῳ, τῷ ἀρίστῳ τῶν Πατησίων, τῷ τοῦ κ. Χ. Μαρδοπούλου, διέρχονται τὸ θέρος εἰς λουτρά, θέματα, μουσικὴν, μαθήματα ἑλληνικὰ, μαθήματα γαλλικὰ, ἐργόχειρα, παιδιὰς.
» 16	»	4- 7		Θ' „	
» 17	Σάββατον	8-11		α' Προπαιδ. Λυκείου	
» 17	»	4- 7		β' „	
» 19	Δευτέρα	8-11	Προβλεπόμεναι	γ' „	ὑπόχρουσιν ἀλίται μόνον θέσεις δι' οἰκοτροφῶν τοῦ θέρους. Ὅσοι θέλουν εἰς τὰ τέκνα τῶν εἰς ὥρας ἐξοχίαν, τερπόμενα καὶ ὠφελοῦμενα καὶ ἀνακτώντα ὑγίαν, ἢς ἀπεύσωσι εἰς συνένοσησθαι μὲ τὸν κ. Διαλησμάν· τὰ ἐξόδα δὲν οὐ εἶνε πολλὰ, ἢ δὲ τέρψις, ἢ ὠφέλεια καὶ ἡ περιποίησις εἶνε μεγάλη.
» 19	»	4- 7		δ' „	
» 20	Τρίτη	8-11		ε' „	
» 20	»	4- 7		στ' „	
» 21	Τετάρτη	8-11. 4-7	Προβλεπόμεναι	ζ' „	Εἰς τὸ Λύκειον προστίθενται τρεῖς τάξεις πραγματικῆς καὶ ἐμπορικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν σχολῆς. Εἰς τὰς τάξεις ταύτας θὰ ἐγγράφονται οἱ φέροντες ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον Ἑλληνικοῦ Σχολείου· θὰ διδάσκωνται δὲ τὰ ἐξῆς μαθήματα : Ἱερὰ, Ἑλληνικὰ, Γαλλικὰ, Ἀγγλικά, Καλλιγραφία, Διπλογραφία, Ἀριθμητικὴ, Γεωμετρία, Ἀλγεβρα, Ἑμπορικὸι λογαριασμοί, Κράτησις ἐμπορικῶν βιβλίων γαλλιστί, Κράτησις ἐμπορικῶν βιβλίων ἀγγλιστί, Γυμναστική, Κοσμογραφία, Φυτολογία, Ζωολογία, Φυσικὴ, Χημεία, Ἑμπορικὴ Ἱστορία, Ἑμπορικὴ Γεωγραφία, Ἑμπορευματολογία, Δασμολόγιον, Ἑμπορικὸν Δίκαιον, Στοιχεῖα Ἑλληνικῆς Νομολογίας, Πολιτικὴ Οἰκονομία, Ἐπισμῆμη τοῦ Ἑμπορίου.
» 21	»	4-7		η' „	
» 22	Πέμπτη	8-11. 4-7		θ' „	
» 22	»	4-7		ι' „	
» 23	Παρασκευή	8-11. 4-7	Προβλεπόμεναι	κ' „	Εἰς τὸ Παρθενναγωγεῖον προστίθενται τρεῖς τάξεις πρὸς μόρφωσιν οἰκοδεσποινῶν. Εἰς τὰς τάξεις ταύτας θὰ ἐγγράφονται αἱ ἄγουσαι ἡλικίαν τοῦλάχιστον 15 ἐτῶν καὶ ἔχουσαι ἀπολυτήριον τῆς Η' τοῦλάχιστον τάξεως ἢ αἱ κρινόμεναι ἱκαναὶ κατόπιν ἐξετάσεων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Ἐν αὐταῖς δὲ θὰ διδάσκωνται τὰ ἐξῆς μαθήματα : Ἱερὰ, Ἑλληνικὰ, Γαλλικά, Μαθηματικά, Κράτησις οἰκονομικῶν βιβλίων ἐσδῶν καὶ ἐξόδων καὶ ἀπολογισμῶν, Διεύθυνσις ὑπηρετικοῦ, Οἰκονομικὴ ἐπιστολογραφία, Ῥαπτική, Πλοιοποία, Ἐργόχειρα, Πλυστική, Μαγειρικὴ, Σιδηρωτική, Ὑγιεινὴ, Νοσηλευτικὴ, Καθηκοντολογία τῆς Χριστιανῆς καὶ Ἑλληνίδος κῆρης καὶ μητρὸς, Οἰκιακὴ οἰκονομία, Γυμναστική, Ὀργανικὴ Μουσικὴ, Ὡδικὴ, Παιδιαί.
» 23	»	4-7		λ' „	
» 24	Σάββατον	8-11		μ' „	
» 24	»	5- 7		ν' „	

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ Κ. Α. ΔΙΑΛΗΣΜΑ

ἀπὸ τοῦ προερχοῦς Σεπτεμβρίου 1900

Εἰς τὸ Λύκειον προστίθενται τρεῖς τάξεις πραγματικῆς καὶ ἐμπορικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν σχολῆς. Εἰς τὰς τάξεις ταύτας θὰ ἐγγράφονται οἱ φέροντες ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον Ἑλληνικοῦ Σχολείου· θὰ διδάσκωνται δὲ τὰ ἐξῆς μαθήματα : Ἱερὰ, Ἑλληνικὰ, Γαλλικά, Ἀγγλικά, Καλλιγραφία, Διπλογραφία, Ἀριθμητικὴ, Γεωμετρία, Ἀλγεβρα, Ἑμπορικὸι λογαριασμοί, Κράτησις ἐμπορικῶν βιβλίων γαλλιστί, Κράτησις ἐμπορικῶν βιβλίων ἀγγλιστί, Γυμναστική, Κοσμογραφία, Φυτολογία, Ζωολογία, Φυσικὴ, Χημεία, Ἑμπορικὴ Ἱστορία, Ἑμπορικὴ Γεωγραφία, Ἑμπορευματολογία, Δασμολόγιον, Ἑμπορικὸν Δίκαιον, Στοιχεῖα Ἑλληνικῆς Νομολογίας, Πολιτικὴ Οἰκονομία, Ἐπισμῆμη τοῦ Ἑμπορίου.	Εἰς τὸ Παρθενναγωγεῖον προστίθενται τρεῖς τάξεις πρὸς μόρφωσιν οἰκοδεσποινῶν. Εἰς τὰς τάξεις ταύτας θὰ ἐγγράφονται αἱ ἄγουσαι ἡλικίαν τοῦλάχιστον 15 ἐτῶν καὶ ἔχουσαι ἀπολυτήριον τῆς Η' τοῦλάχιστον τάξεως ἢ αἱ κρινόμεναι ἱκαναὶ κατόπιν ἐξετάσεων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Ἐν αὐταῖς δὲ θὰ διδάσκωνται τὰ ἐξῆς μαθήματα : Ἱερὰ, Ἑλληνικὰ, Γαλλικά, Μαθηματικά, Κράτησις οἰκονομικῶν βιβλίων ἐσδῶν καὶ ἐξόδων καὶ ἀπολογισμῶν, Διεύθυνσις ὑπηρετικοῦ, Οἰκονομικὴ ἐπιστολογραφία, Ῥαπτική, Πλοιοποία, Ἐργόχειρα, Πλυστική, Μαγειρικὴ, Σιδηρωτική, Ὑγιεινὴ, Νοσηλευτικὴ, Καθηκοντολογία τῆς Χριστιανῆς καὶ Ἑλληνίδος κῆρης καὶ μητρὸς, Οἰκιακὴ οἰκονομία, Γυμναστική, Ὀργανικὴ Μουσικὴ, Ὡδικὴ, Παιδιαί.
---	---